

דף י.

עין משפט א.

יו"ד סימן רז סעיף א

א. כנויי נדרים כנדרים^א וע"כ אם אמר קונס או קונח או קונם ככר זה עלי אסור בו, ובכל מקום הולכים אחר לשון שרגילים בו^ב.

הגה: אם אינו מכיר הלשונות האלו שדברו בהם חכמים אינו נדר^ב אע"פ שנדר בהם.

א. ב. כינוי שרחוק הרבה מהלשון אינו כנדר.

הגה: הנדר הוא בכל לשון^ג שיאמר עלי, נקרא נדר.

עין משפט ג.

יו"ד סימן רלז סעיף י

הגה: אותם שרגילים לומר בלשון הקודש באמונה אעשה דבר זה או לא אעשה אע"פ שהם כנדרים זירוזין מ"מ צריך התרה^ד.

עין משפט ד.

יו"ד סימן רז סעיף א

עין לעיל עין משפט א

יו"ד סימן רלז סעיף י

עין לעיל עין משפט ג

דף י:

עין משפט א.

יו"ד סימן רז סעיף א

עין לעיל דף י. עין משפט א

ס. ממשנה ריש נדרים.

ע. בגמ' דף י' ע"א וכרבי יוחנן.

פ. כ"כ הב"י, וכן נראה מרמב"ם פ"א דנדרים ודנזיר, ובפ"ב דשבועות.

צ. וכן משמע מב"י ורמב"ם ריש פ"א מנדרים.

ק. כיון שנשבע באמונה. הגאון. וצריך להזהר לא לומר כן אפילו בלי כוונה.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ב.

יו"ד סימן רלז פעיף י
עין לעיל עין משפט ג

עין משפט ג.

יו"ד סימן רד פעיף א

א. עיקר הנדר האמור בתורה שיתפס בדבר הנדור^ר כגון שאומר ככר זה עלי כקרבן^ש, או שאמר יאסר עלי ככר זה, או ככר זה עלי איסור.

א. ב. ה"ה אם תלה הככר הנדור כגון שאמר על אחר יהיה כזה אסור אפי' עד מאה^ח, או שנדר על יום אחד להתענות בו או לא לאכול בו בשר, ואח"כ אמר על יום אחר יהיה כזה ג"כ אסור.

עין משפט ד.

יו"ד סימן רד פעיף ב

ב. ג. כל דבר הקדוש בקדושת הפה מתפס בנדר כגון שאמר ככר זה כשה של קרבן, כהיכל, כירושלים או כאחד משמשי המזבח הרי זה נדר. הגה: אם נדר בשלחן שבמקדש הוי נדר, אבל אמר כשלחן סתם^א אין זה כלום, ומ"מ בעם הארץ יש להתיר לו שלא יהיה פרוץ בנדרים.

ר. והיינו לאפוקי מדבר האסור, ש"ך. והוא ממשנה נדרים דף י' ע"ב, ובגמ' שם דף י"א ע"ב, וממשנה ריש פ"ג, ובגמ' שם דף י"ד ע"ב.

ש. וכ"ש אם אמר קרבן עלי ככר זה. ש"ך מר"ן.

ת. ואפי' השני אמר על דבר אחר שאינו מינו של הראשון כגון שהראשון הוא ככר והשני הוא בבשר והשלשי הוא בפירות. ש"ך ס"ק ד'.

א. הט"ז והש"ך כתבו שדברי הרמ"א אינם מכוונים אלא אם התפס בדבר, כגון שאמר ככר זה עלי כשולחן הקודש, או אפי' כשולחן סתם הוי ג"כ אסור, אבל בנדר בשולחן ואינו מתפס בשום דבר אלא שאומר בלשון שבועה אני נודר או אני נשבע בשולחן הן קדוש או סתם אינה שבועה כלל. ודברי הרמ"א כשגגה היוצאת מלפני השליט עכ"ל.